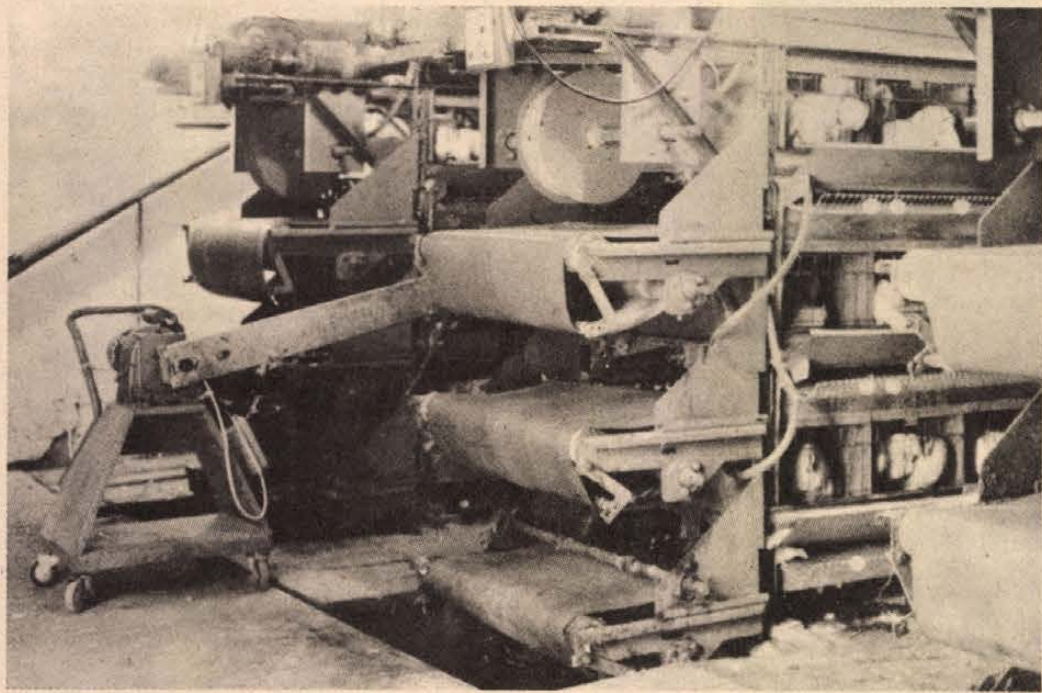

Jövő héten nyit a szegedi vásár

Élelmiszer-gazdaságunk is bemutatkozik

A békéscsabai Lenin Termelőszövetkezetben fejlesztették ki azt a szalagos kitrágyázórendszert, amelyet a vásáron is bemutatnak
Fotó: Fazekas László

Békés megye termelői, vállalkozói, immár hagyományos kiállítói a két évente megrendezésre kerülő Szegedi Ipari Vásárnak. A jövő héten, pénteken, július 23-án nyíló és augusztus elsejéig nyitva tartó vásáron ismét szép számmal vonulnak fel a Békés megyei, az ipari üzemek mellett termelőszövetkezeteink, állami gazdaságaink, és az élelmiszerfeldolgozók is bemutatkoznak.

A békéscsabai Lenin Termelőszövetkezet két témában is érdekelt az idei szegedi vásáron. A szakemberek itt láthatják majd a termelőszövetkezetben kifejlesztett új Plygéne-szalagos kitrágyázót, amely egy újításra alapozottan könnyebb és higiénikusabb, egyben energiatakarékosabb megoldást hoz a baromfiólak tisztán tartásában.

A békéscsabai Lenin Tsz 1969 óta foglalkozik nagyüzemi tojástermeléssel, s így különösen sok gondot küzdött a lehulló trágyát gyűjtő üveglapok kezelésében, a sorozatos törések miatt. Az üveglapok helyére szerelt szállítószalag minimumra rövidíti a kitrágyázási időt, ráadásul ezzel a megoldással elegendő két-három napontként a műveletet elvégezni, miután a baromfi-trágya így száraz körülmények között tárolódik.

A Plygéne szalagos kitrágyázót ettől az évtől kezdve

a békéscsabai Lenin Tsz a tatabányai Delta Ipari Szövetkezettel kooperációban gyártja, alkatrészeit pedig a békéscsabai AGROKER forgalmazza.

Az előbb említett szerkezet mellett a termelőszövetkezet faiskolája is a nagyközönség elé lép. A tsz 50 hektáros faiskolájából évente mintegy 200-250 ezer facsemete kerül a hazai nagyüzemekbe és kiskertekbe, 100 ezer pedig a határon túlról. A békéscsabai faiskola ma már saját szaporítású alapanyagot kínál a gyümölcsstermélőknek, s hogy milyen minőségben, arról a legutóbbi OMEK-en a szilvaoltványal elnyert aranyérem tanúskodik.

A faiskola tevékenységében a házikertj igények egyre nagyobb figyelmet kapnak, almából, körtéből, birsből és naspolyából, őszibarackból, kajszibarackból, meggyből, cseresznyéből és szilvából, mandulából megdióból szaporítóanyagokkal nemcsak a mennyiségi igényeket képes a termelőszövetkezet kielégíteni, hanem időről időre újdonságokkal is jelentkezik.

Újdonságokat visz a vásárra a Békéscsabai Konzervgyár is. A fogyasztók előtt már ismert zöldségkonzervek, különféle sűrítmények, savanyúságok, rostos gyümölcsnektárok és száraz-

tészták mellett Szegeden találkoznak a vásárlók a gyár Sári nevezetű konzervcsaládjával. Így a piros paradicsompaprikából készült olajos lecsóval, a Gogosárral, a laskagombával és paradicsompaprika felhasználásával készült Gombasárral, a tök és az uborka hibridjéből, a cukkiniből előállított Cukkisárral és a padlizsánt tartalmazó Padlisárral. Mindenképpen érdeklődésre tarthat számot az év terméke: az aszalt szilva vörös borbán, amelyet a gyáriak dunántúli aszalt szilvából és egri vörös borból hoztak össze.

A reklámokból, de az üzletekből is ismerhetjük, sokan biztos még is kóstolták már az Orosházi Baromfi-feldolgozó Vállalat azon újdonságának számító konzervkészítményeit, amelyeknek előállítását a legutóbbi időben kezdték meg. A baromfikonzervek gyártása terén az orosházi üzem viszonylag nagy hagyományokra tesz szert, hiszen régen piacra dobta már azokat a különféle krémkonzerveket, pástétomokat, amelyekhez libamáját használnak fel, és nem kell külön bemutatni az itt dobozott libasírt, meg a pácolt libamellet sem. Szegeden, az ipari vásáron, az orosházi gyár az Orsi család tagjaitól — a szárnyas felvágottól, a baromfi-mortadellától, a pulykafelvágottól és a pulykajavától — várja az igazi sikert.

kep

Az Egyesült Izzó Gépjármű Intézetétől a Westinghouse cég kanadai vállalata tavaly decemberben rendelte meg a hagyományostól eltérő lámpafeliratózó és minőségellenőrző automata gépsorokat, amelyek most elkészültek. A két gépsor egyenként és óránként hétézer lámpát feliratózó és ellenőrző kezelő felügyeletével. A képen: próbauzem átadás előtt (MTI-fotó — Tóth Gyula felvétele — KS)

Plastolus:

Több labda — kevesebb energiával

Szabályozók sokasága örökös hosszú idő óta a bér-színvonal alakulására, végül, nehogy túl magasra szökjenek a keresetek a termelékenységhez, a gazdaságosság hatékonyabbá tételéig. Amilyen régi keletű azonban a bérrel való takarékoskodás, oly rövid múltra tekinthet vissza az anyag- és energiatakarékosági program, noha a termelés költségeiben ezek képviselik a nagyobb hányadot. Később „ébredtünk”, gyártmányaink fajlagos anyag- és energiaigénye jóval meghaladja a világszintet. Visszapillantva az e területet átfogó, ma már hatályon kívül helyezett szabályozókra ez a helyzet teljesen érthető.

Az árkezelés mechanizmusa nem ösztönözte az anyag- és energiatakarékosra, az állami támogatások olcsóvá tették az energiát, egyes intézkedések pedig, mint például a bizonyos határon túli elektromos energiafogyasztás preferálása egyenesen pazarlásra sarkalltak. Most viszont, ahogy Hódsági Ferenc, a szarvasi Plastolus Játékkészítő Szövetkezet főmérnöke fogalmazott, minden gazdálkodónak kötelessége az energiaköltségek elemzése, érdeke ezek csökkentése. A „hogyan”-ra is a szarvasi szövetkezetben kerestünk választ.

Legnagyobb mértékű — éves szinten mintegy 1,4 millió forint értékű — az elektromos energia felhasználásuk. Takarékoskodni fázisjavítók beállításával, a csúcsidejű áramfelhasználás csökkentésével, illetve kisebb üzemeltetési változtatásokkal tudnak. A kalorikus energiafogyasztást, amelyből több mint 100 tonna az éves szükséglet, az olajjégök rendsze-

res vizsgálatával, a hatásfok beállításával, hőtárolókályák üzembe helyezésével és ha lehet, fűtőlajról széntüzelésre való áttéréssel igyekeznek csökkenteni.

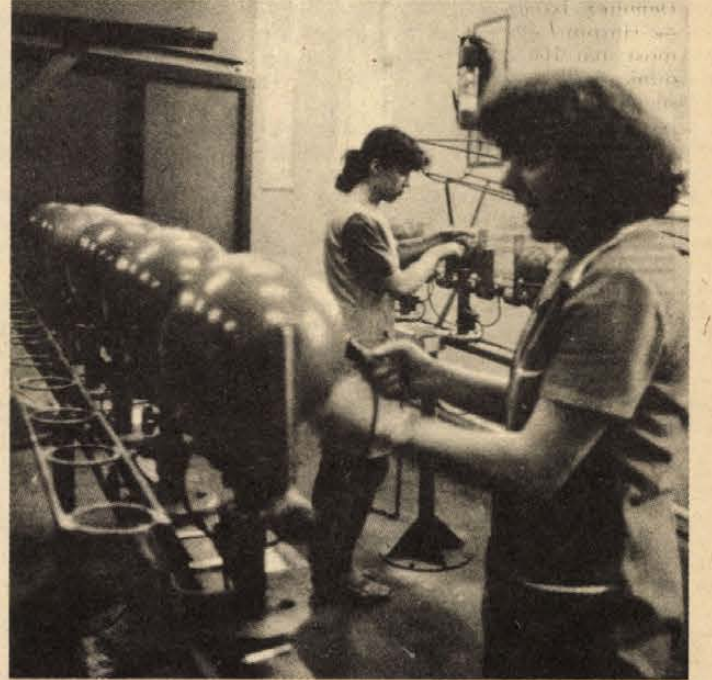
Az eddigiekből is látszik, hogy az energiatakarékos jórészt beruházásigényes. Szembetűnőbb ez közvetlenül a termelés területén. A magas fajlagos energiatakarékos használata oka többnyire az alacsony technikai színvonalban, az elavult gépek, berendezések működtetésében keresendő. Jól példázza ezt a Plastolus legnagyobb elektromos energiafogyasztója, a labdagyártás, ahol a nemrég végrehajtott gépce-

fajlagos energiaköltsége egy forinttal lett kisebb.

No, de nem mindenhol van pénz a modern technika megvételére, takarékoskodni viszont akkor is kell. Eredményes lehet az energiatakarékos használata alakulásának folyamatos ellenőrzése és elemzése, minden területen, és a gyors beavatkozás nagyobb eltérések észlelése esetén.

A különféle energiatakarékos módszerek bevezetése mintegy 5 százalékkal emelte a nyereséget a szövetkezetben, bizonyítva, hogy a gazdaságosság hatékonyabb nem kis mértékben függ a tényezőktől.

— szatmári —

A labdagyártás fajlagos energiaköltsége csökkent
Fotó: Lónyai László

Üzem Méhkeréken

Itt asszonyok, lányok dolgoznak

Méhkeréken, a TSKER Szabadság Mgtsz. GT. I. számú budapesti kereskedelmi egységének az üzemében harmincan dolgoznak. Diót, mogyorót válogatnak, törnek, dolgoznak fel, hagymát csomagolnak, s egyúttal zöldséget és gyümölcsöt is felvásárolnak itt.

Az üzem vezetője, **Berenyi György**, aki elmondja:

— Három éve dolgozunk. Most diótörés van soron. A diót Gyálról szállítják ide gépkocsin, a dió- és mogyoróbet, valamint a felvásárolt zöldséget, gyümölcsöt, a csomagolt hagymát pedig vizszik Budapestre.

— **Egész évben van munka?**

— Igen. Még több is lenne, de kicsi az épület, kevés a hely. Száz asszony, lány foglalkoztatásáról tudnánk gondoskodni. Már kértem: ha a harisnyauzem fenntartása nem kifizetődő, adják át nekünk az épületet, mi átvevessük az asszonyokkal, lányokkal együtt.

Jová Jánosné előzőleg a Békéscsabai Konzervgyárba járt dolgozni. Hajnalban kelt, estefelé érkezett vissza. Most egészen más. Csak néhány száz méter a távolság ide és innen haza. A keresete pedig nem kevesebb. Megjegyzni azonban:

— Szeretnék ismét szakcsinálni.

Gombos Jánosné közbeszól:

— A legtöbbet úgy határoztam, hogy szakcsinálni tagok lesznek.

— **Miért?** — kérdezem.

— En is voltam már, és például kaptam üdülői beutalót, naponként ajándékot... Egyébként a szakcsinálni, mint érdekévédelmi szerv, megvéd minket mások önkényeskedésétől.

— **Előfordul önkényeskedés?**

— Á, szó sincs erről. De azért helyesnek tartom, ha például jutalmazásokról a szakcsinálni bizalmi is véleménynyilvánít. Kisebbségi a tévedési lehetőség.

— **Munkaruhát kaptak?** — érdeklődöm tovább.

— Pénzt adtak, és mi vásároltunk olyat, amilyen testzett. Ezért is nem egyformák — mutat körbe.

Ruzsa Tivadarné hoz fordultok:

— **Panasz nincs?**

— Nincs, de azért jó lenne, ha bővülne az üzem, és tágasabb helyen dolgozhattunk. Akkor a többi méhkeréki asszony és lány is jöhetne ide hozzánk.

— **Nem nehéz a munka?**

— Nem. És már kezdetben rájöttünk, hogy párban kell dolgozni, akkor jobban haladunk.

— **Melyik munkát szeretik a legjobban?**

— A hagymacsomagolást, — mérést, mert az változatosabb, mint a diótörés.

Mihucz Marika 16 éves, az üzem legfiatalabbja. Nem akar továbbtanulni. Előbb a harisnyauzemben dolgozott, aztán ájtott ide.

— **Miért?**

Egyetlen érv:
— Több a pénz.

Tóth Lászlóné megemlíti, hogy már latolgatják: brigádot alakítanak, és célul tűzik a szocialista cím elnyerését. Hallott róla ő is, más is, hogy milyen szép eredményeket lehet elérni a munkaversenyben. Elsősorban a termelésben, hogy jó pénzt tudjon fizetni a vállalat. Az eddigi eredmény sem volt rossz, mert tavaly karácsonykor személyenként ezer forint jutalmat, az idén áprilisban pedig 500 forint nyereségrészesedést kaptak.

De más céljuk is van, amiről Tóth Lászlóné így beszél:

— A munkaverseny, a közös célok megvalósítására való törekvés erősíti a baráti kapcsolatot, az összetartozást, ami nem utolsó szempont. Szeretnénk, ha szép is, jó is lenne az üzemünk, olyan, ami messziről elárulja, hogy itt asszonyok, lányok dolgoznak.

Pásztor Béla

Miről ír az Autó-Motor?

Az Autó-Motor július közepén megjelenő 14. száma sok érdekes írást tartalmaz.

A látogatás a párizsi hadtörténelmi múzeumban című cikk a híres „marne-i taxik” történelméről ismert meg. A történelmi sorban ezeket a taxikat alkalmazták először katonai csapatszallító eszközként.

Elsősorban a Wartburg-tulajdonosokat érdekli a „Wartburg

353 W előgyújtás-szabályozóval” című írás. Oravecz István és Mészáros György gépészmérnökök ismertették benne, hogyan alakították át Wartburgjuk gyújtási rendszerét, és mik a tapasztalataik.

A Kérdésekre válaszolva című cikk érdekes beszámolót tartalmaz a hatvani ügyfélszolgálatról, ahol az AFIT és a Merkur képviselői válaszoltak az autósok jogos észrevételeire.

Az Autós történelem című sorozatban most Gabriel Volain életével és munkásságával ismerkedhet meg az olvasó.

Erdélyes beszámolót közöl a lap a IX. Veszprémi Lada találkozóval. Az Új szelek a vizsgáztatásban című írás a Közlekedéstudományi Intézet által kiadott, mopedesek és motorosok részére készülő új vizsgáztatási rendszert ismerteti. A volánról című sorozatban ezúttal Monspart Sarolta tájfutó világbajnoknőnk vall az autózás szépségéről, szeretetéről, mond véleményt az autózásról.